

Hirdetések

1. **Ma** van a papi és szerzetesi hivatások vasárnapja, egyben könyörgőnap a jó termésért. A plébánia honlapján olvasható Ferenc pápa üzenete, amit a hivatások 58. világnapjára küldött. A **fél 10-es misét** élőben is közvetítjük a Mária Rádió facebook oldalán és Youtube csatornáján (link elérhetősége: <https://www.youtube.com/watch?v=PniZ6JP54Uw>)

2. **Ismét a nép részvételével végezhetjük a szentmiséket**. Továbbra is kötelező marad a maszkviselés, a kézbe áldozás, a kézfertőtlenítő használata és a távolságtartás. Újraindulnak a **csendes szentségimádási** alkalmak is: keddenként a Magyarok Nagyasszonya Kápolnában a délután 5 órai mise után, szerdánként a Templomban a reggel 7 órai misét követően.

2. Szerdán este 6-kor Igekör, háromnegyed 8-kor jegyeskurzus.

3. Május 1-jén, elszombaton fél 6-tól közös rózsafüzérezés lesz a Templomban a Rózsafüzér Társulat tagjainak vezetésével, aminek elsődleges szándéka az egyházközség lelki megújulása.

5. Május 3-án, hétfőn fél 5-kor nyugdíjas klub, 6-kor Biblia kör.

6. Hétköznapiokon a szentmisék után, szombatonként az előesti mise előtt fél 6-tól, ill. egyéni egyeztetés szerint folyamatos a **gyónási lehetőség**. A húsvéti időszakban még elvégezhetjük a „kötelező” szentgyónásunkat!

6. Liturgikus ünnepek a héten: szerdán *Chanel Szent Péter* és *Monforti Grignon Szent Lajos áldozópapokra*, csütörtökön *Sienai Szent Katalinra*, Európa társvédőszentjére, pénteken *Szent V. Piusz pápára*, szombaton pedig *Szent Józsefre, a munkásra* emlékezünk.

7. A helyi **Karitás** szeretné felmérni az egyházközség bizonyos szükségleteit és lehetőségeit. Emiatt kihelyezünk egy dobozt a Templom hátsó részén, a könyvasztal közelébe, amibe kéréseket és felajánlásokat tartalmazó üzeneteket lehet bedobni, a doboz mellett olvasható felajánlómegíték, ill. kérések-kérek lapokon felsoroltak alapján.

8. A váci Apor Vilmos Katolikus Főiskolánkon ismét lehet jelentkezni a **katekéta- lelkipásztori munkatárs** szakra (KLM) levelező tagozaton. A „BA” diplomás képzés 3 éves, csak a szombatokat érinti. Hittan tanításhoz, személyes teológiai elmélyüléshez, lelkipásztori szolgálatokhoz is kiváló. A jelentkezéshez érettségi szükséges, nyelvvizsga nem kell.

Hivatali idő: hétfőtől csütörtökig 9-13 óra között, pénteken 13-17 óra között.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2021. április 25. XIV. évf. 13. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. Tel: +36-53-311-144

Számlaszám: BB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA

*A válaszos zsoltár válasza: A kő, amelyet az építők félredobtak, * ime, az lett szegletkövé.*

John Pridmore angol szerző *Journey to Freedom* című könyvében meséli el Owen történetét. Owen dadogott, és ezért sokat csúfolták az iskolában. Járt logopédushoz és pszichológushoz is. 17 évesen édesanyja elvitte egy imaösszejövetelre, ahol teljesen megjavult a beszéde. Először nagyon hálás volt Istennek azért, hogy megszűnt a dadogása, de idővel megfélemedezett róla és fokozatosan elsodródott tőle. Diszkóba járt, barátnői lettek. 22 évesen egy reggel arra ébredt, hogy a dadogása visszatért. Kétségbeesve szaladt el abba a templomba, ahol meggyógyult. Épp folyt a szentmise. A homíliában a pap arról mesélt, hogy nyaralásakor egy mezőn kirándult, ahol arra lett figyelmes, hogy az ott legeltető pásztor eltöri az egyik bárány lábait. Az eseten annyira megrökönyödött, hogy nem bírta megállni, hogy meg ne kérdezze a pásztor, miért kínozza szegény párát. A pásztor azt válaszolta neki, hogy ez a bárány folyton elcsatangolt, és ha továbbra is ezt teszi, egy nap végleg eltéved és odavész. Eltörte ezért a lábait, amiket aztán sínbe rak, a bárányt pedig a vállán hordozza majd mindaddig, amíg újra képes lesz a járásra. Az állat mindeközben megszereti őt, nem fogja elhagyni, és nem pusztul el. Owen megértette, miért adta vissza Isten a dadogását. Attól kezdve mindennap hálát adott Istennek a betegségéért.

Egy, a Covidból felgyógyult édesanya tanúságtétele (2. rész)

Amíg az ima gyógyító ereje kintről hatott, bent, a kórházban Viki szervezete küzdött a kórral: szombaton lélegeztetőgépre került, mélyaltatásban tartották. Két nap múlva hétfőn a Schönstatt-mozgalom papja online tartott szentmisét érte. Befejeződött este a mise, kitették az Oltáriszentséget – addig egyre romlott Viki állapota. Rá tíz percre telefonált a kezelőorvosa az intenzív osztályról, annyit mondott Boróka lányuknak: nem tudja, mi történt, még vasárnap is nagyon rosszul volt az édesanyja, de hétfő estére drasztikus javulás állt be az állapotában. Onnantól kezdve minden nap kicsit javult az állapota, végül levették a gépről, és már nem került vissza.

Közben embert próbáló napokon voltak túl a család otthon maradt tagjai is. – Kamilla itthon lábadozott, Borókát, a legidősebb lányunkat kértük, jöjjön haza, mert szükség van rá. Ő és a középiskolás Bogi vitték a háztartást, tartották a kapcsolatot telefonon az orvosokkal, rokonokkal. Online tanultak Grétivel, foglalkoztak a hatéves Sebikével, covidos és sima fürdőt és szobát vittek, fertőtlenítettek. Mindenkinek megvolt a gépezetben a dolga, és mindenki fegyelmezetten, a helyzethez felnőve tette a dolgát. Felmerült annak a lehetősége is, hogy elveszítik az édesanyjukat – úgy érzem, megtanultak rangsorolni. Nagyon sokan, köztük a Brenner-iskolás tanárok és szülők is segítettek: külön online órával, csokival, sütivel, kedvességekkel, fertőtlenítőkzerekkel – ki mivel tudott. A feleségem édesapja főzött ránk, és kaptunk máshonnan is ebédet. A lányok ápoltak engem is. Vikiről minden nap hallottunk, de vasárnap már nagyon féltém a következő kórházi telefontól. Megkérdeztem az egyik orvos barátunkat is: lehet, hogy már nincs visszaút? Ő erre annyit mondott: a Jóisten bármikor beavatkozhat, amit nem lehet tudományosan megmagyarázni – meséli Zoli.

Viki tehát március 16-án, kedden került le a lélegeztetőgépről. A neurológiai osztályon kialakított Covid-részlegen dr. Virágh Éva lett a kezelőorvosa. – A doktornő a tenyerén hordozott, és nem csak engem. Etetett, kikísért a mosdóba, megfésülte a hajamat. Kis dolgoknak tűnnek, nekem nagyok voltak. Közben rémálmaim voltak, félelmeim és küzdelmeim – sokszor összekevertem az álmokat a valósággal. Először még mozdulni is

alig tudtam. Gyógytornász foglalkozott velem az intenzív osztályon, a mélyaltatásban és utána is. Miután fel tudtam állni, a cél az volt, hogy elérjek a szobai mosdóig járókerettel. Rohamosan, napról napra jobban lettem, és párhuzamosan Zolinak is javult az állapota. A csoda-csomag része, hogy nem maradtak szervi problémáim, jók lettek a laboreredményeim.

Viki múlt csütörtökön hagyta el a kórházat. A férje és a gyerekei várták, először a templomba mentek, hogy hálát adjanak. – Az utcabeliek síppal, trombitával, virágcsokorral, a kerítésen Boldog újjászületést! felirattal fogadtak. Azóta jönnek a telefonok, hihetetlen megtapasztalni az emberek őszinte örömét. Én egész nap imádkoznék, úgy érzem: közelebb vagyok most a Jóistenhez. Hisszük, hogy nincsenek véletlenek. Éppen Gyümölcsoltó Boldogasszony napján kellett, hogy hazaengedjenek. A Bibliában Lukács evangéliumában a Magnificat, Mária hálaéneke Isten uralmáról és irgalmáról szól. Ami az elején olvasható, azt érzem én is: Mária így szólt: „Lelkem magasztalja az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben, mert rátekintett alázatos szolgálójára. Lám, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék, mert nagyot tett velem a Hatalmas, és Szent az ő neve. János evangéliumából a beteg Lázár feltámasztásának történetét említik még, ahol Jézus azt mondta: „Ez a betegség nem okozza halálát, hanem Isten dicsőségére lesz, hogy megdicsőüljön általa az Isten Fia.

A házaspár úgy fogalmaz: A Jóisten Vikit választotta ki eszközéül, hogy csodálatos gyógyulása által megnyilvánuljon az Ő dicsősége. Az asszonyban folyamatosan ott a kérdés: miért rá esett a választás? Jön válasz már most is az emberektől, és együtt is keresik az okokat a férjével sok-sok beszélgetéssel. – A Jóistenhez rengetegszer imádkozunk, és úgy fejezzük be az imát, hogy belehelyezkedünk a kezébe és az akaratába. Ritkán történik meg, hogy egybeesik a vágyunk és Isten akaratja. A példánk is mutatja: merjenek az emberek imát kérni, és higgyenek abban, hogy ha együtt imádkoznak, megtörténhet a csoda. Az imaháttér megmentette az életünket, és – milyen érdekes – mégis nekünk adnak hálát az emberek. A kegyelmet köszönik és azt az időszakot, amit azáltal kaptak, hogy a másik emberre és a Jóistenre figyeltek. Ilyen nagybőjtjük még sosem volt. *(Forrás: Vaol, a Vas megyei hírportál)*

Az öreg székelly nekiáll egy nagy farönköt faragni. Elmegy a háza előtt a szomszédja, és megkérdi: – Mi lesz abból, szomszéd? – Gerenda! – válaszol a székelly. Nem sokkal később a szomszéd megint elmegy a ház előtt, látja, hogy az öreg még mindig nagy munkában van, ugyanazt a rönköt faragja egyre kisebbre. – Mégis, mi lesz ez, szomszéd? – Kocsirúd. Dél tájékán a székelly térdig érő forgácsban ül, és még mindig farag. A szomszéd újra kíváncsiskodik: – Mi lesz ez? – Székláb. Estefelé már nagy forgács gyűlik össze az öregnél, de ő még mindig farag. A szomszéd, naná, hogy ismét érdeklődik: – Kicsi ez széklábnak is, mégis mi lesz ez, szomszéd? Mire az öreg: – Fogpiszkáló... ha el nem rontom már megint...

szentatya imaszándéka májusra!!!!